

РЕШЕНИЕ

№ 2736

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1548** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Софекострой“ ЕАД чрез процесуалния му представител юрк. Е. П. против Решение № 2564 от 08.07.2022г. по НАХД № 14534/2022 на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №42-0002405/14.09.2021г., издадено от директора на РД „АА“ - С., с което на жалбоподателя, на осн. чл. 104а от ЗАвтП, е наложена административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 10, ал. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на М..

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението. Сочи се, че при издаване на наказателното постановление не са спазени задължителните реквизити по чл. 57 от ЗАНН – липсва дата и място на извършеното нарушение. Излагат се твърдения, че посоченото нарушение е формално и не са настъпили имуществени вреди за държавата. Твърди се, че АНО не е изложил мотиви, от които да са видни съображенията за налагане на имуществена санкция на дружеството. В тази връзка се навеждат доводи за маловажност на нарушението по см. на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на въззивното решение и НП.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба с релевираните доводи в нея.

Ответникът по касационната жалба- директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., редовно уведомен, не дава становище по жалбата и не изпраща представител.

Представителят на СГП моли за уважаване на касационната жалба и отмяна на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, съобразно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 2564 от 08.07.2022г. по НАХД № 14534/2022 на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав, е потвърдено Наказателно постановление № 42-0002405/14.09.2021г., издадено от директора на РД „АА“ - С., с което на „Софекострой“ ЕАД, на осн. чл. 104а от ЗАвтП, е наложена административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. за нарушение по чл. 10, ал. 2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на М.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение на чл.10, ал.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на М. се установява от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

В случая административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за неизпълнение на задължението по чл.10, ал.2 от Наредба №33 от 03.11.1999г. на М., за което съгласно чл.104а от ЗАвтП се налага имуществена санкция в размер на 1000 лева. Разпоредбата на чл.10, ал.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на М. вменява задължение на превозвачи, при настъпване на промени в обстоятелствата, удостоверени с документите по чл. 9 и по чл. 7, ал. 8, в 30-дневен срок от извършване на промяната на обстоятелствата да уведомят писмено Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и направят писмено искане по образец ([приложение № 6а](#)) за отразяване на промените в лиценза, в случай, че те подлежат на вписване в него. Към искането се прилагат документи, удостоверяващи промяната на обстоятелства.

Нарушението е установено след проверка на компетентните органи, извършена на 16.08.2021г, при която е констатирано, че дружеството е променило наименованието

си, но не е уведомило за това обстоятелство ИА „АА“. Съставен е акт за установяване на нарушение (АУАН) №295391/16.08.2021г., в който нарушението е описано, като са посочени датата на вписване на промяната в търговския регистър - 02.02.2021г., и срокът за подаване на заявление до Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" – 30 дни. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, като нарушението е описано по същия начин.

Съдът не споделя твърдението на касатора за непосочена дата на извършване на нарушението. Същата е еднозначно определяема от посочените и в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства – дата на вписване в Търговския регистър на промяната в наименованието на дружеството, а именно 02.02.2021г. и 30 – дневния срок за подаване на заявление за отразяването ѝ. При посочване на началната дата, от която започва да тече срокът, и размера на срока, точно и ясно може да се определи датата, на която изтича срокът за подаване на заявление, съответно след която касаторът е в нарушение. Ето защо, касаторът не е бил в затруднение да разбере фактическото обвинение и правото му на защита не е нарушено.

Неоснователно е възражението на касатора, че не е посочено място на извършване на нарушението. Съгласно чл.10, ал.2 от Наредба № 33 от 03.11.1999г. на М. превозвачът писмено уведомява Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", както е посочено в НП. Предвид обстоятелството, че административното нарушение, за което на дружеството е наложена имуществена санкция, е формално, извършено чрез бездействие, то мястото на неговото извършване е мястото, където е следвало да бъде изпълнено правно - дължимото се действие.

Не са налице основания за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушения от този вид, отчетена от законодателя. Въведеното изискване за срочно заявяване на извършените промени е с цел максимална защита на обществения интерес. На Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" като регулаторен орган следва да се предоставя своевременно актуална информация за съществените обстоятелства относно търговската дейността на превозвача, каквото без съмнение е промяната на неговото наименование.

В заключение, касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение в оспорваната част. По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 2564 от 08.07.2022г. по НАХД № 14534/2022 на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.